

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 305

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 mai 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 270 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2), art. 7 alin. (1 ¹) și (5), art. 18 lit. c), art. 20 alin. (1) și (2), art. 45 alin. (2) și (2 ¹), art. 46 alin. (4) și art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 1/2009.....	2-4	nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	8-9
Decizia nr. 294 din 18 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	4-5	Decizia nr. 369 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă	10-12
Decizia nr. 313 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 7, art. 8 lit. a), art. 10 alin. (1), art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.....	6-8	Decizia nr. 373 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală	12-13
Decizia nr. 319 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea		Decizia nr. 380 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	14-15
		Decizia nr. 381 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 2 din Codul penal	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 270**

din 16 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2), art. 7 alin. (11) și (5), art. 18 lit. c), art. 20 alin. (1) și (2), art. 45 alin. (2) și (2¹), art. 46 alin. (4) și art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 1/2009

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2), art. 7 alin. (11) și (5), art. 18 lit. c), art. 20 alin. (1) și (2), art. 45 alin. (2) și (2¹), art. 46 alin. (4) și art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Silvia Maria Sulica, Eugen-Dan Sulica și Castris Maria-Cristina Sulica în Dosarul nr. 44.118/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Rodica Fotiade în Dosarul nr. 8.118/211/2008 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și de Szentmiklosy Gabor Andras în Dosarul nr. 9.288/211/2008 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 5.578D/2009, nr. 5.748D/2009 și nr. 6.831D/2009.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din 25 februarie 2010 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 16 martie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 44.118/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (11) și alin. (5), art. 20 alin. (2) și art. 45 alin. (2¹) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 1/2009**, excepție ridicată de Silvia Maria Sulica, Eugen-Dan Sulica și Castris Maria-Cristina Sulica.

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.118/211/2008, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2), art. 7 alin. (11) și (5), art. 18 lit. c), art. 45 alin. (2) și (2¹), art. 46 alin. (4) și art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 1/2009**, excepție ridicată de Rodica Fotiade.

Prin Încheierea din 22 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.288/211/2008, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2), art. 7 alin. (11) și (5), art. 18 lit. c), art. 45 alin. (2) și (2¹), art. 46 alin. (4) și art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 1/2009**, excepție ridicată de Szentmiklosy Gabor Andras.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că dispozițiile Legii nr. 10/2001, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 1/2009, instituie un tratament diferit pentru persoane aflate în situații de fapt și de drept identice, discriminarea operând în funcție de momentul soluționării cererilor formulate în baza legii, în forma anterioară modificării. Astfel, dacă înaintea apariției Legii nr. 1/2009, dovedirea lipsei bunei-credințe a subdobânditorului avea ca efect restituirea în natură a bunului imobil către fostul proprietar, după intrarea în vigoare a legii criticate, restituirea în natură nu mai poate opera. Prin urmare, având în vedere că legea nouă intervine asupra efectelor unor situații juridice finalizate anterior odată cu introducerea notificărilor, respectiv a acțiunilor în justiție reglementate de Legea nr. 10/2001, în termenele prescise în acest sens, suprimând posibilitatea legală a persoanelor îndreptățite de a primi restituirea în natură a imobilelor, dispozițiile criticate încalcă prevederile cuprinse în art. 15 alin. (2), art. 16 și 44 din Constituție.

Pe de altă parte, prevederile Legii nr. 1/2009 nu respectă cerințele de precizie și previzibilitate, deoarece nu stabilesc cu claritate sensul noțiunii de „imobile preluate fără titlu valabil” înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 213/1998, aducând o gravă atingere securității juridice și stabilității raporturilor juridice.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă consideră că textele legale criticate nu retroactivează deoarece nu operează modificări cu privire la condițiile de existență a dreptului de proprietate, limitându-se la a reglementa garanții suplimentare ale dreptului de proprietate dobândit de chiriași.

Tribunalul Cluj — Secția civilă apreciază ca fiind întemeiată excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 45 alin. (2) și (2¹) din Legea nr. 10/2001, întrucât acestea califică drept acte autentice contractele de vânzare-cumpărare încheiate în temeiul Legii nr. 112/1995, fără a diferenția dacă au fost încheiate anterior sau ulterior modificării Legii nr. 10/2001 prin Legea nr. 1/2009.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă consideră că excepția este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Guvernul consideră că prevederile art. 45 alin. (2) și (2¹) și art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 sunt neconstituționale prin raportare la dispozițiile art. 15 și 20 alin. (2) din Constituție, precum și la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi, criticile formulate sunt neîntemeiate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 1/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 3 februarie 2009, dispoziții care au următorul conținut:

Art. 2 alin. (2): *abrogat*;

— Art.7: „(1) *Nu se restituie în natură, ci doar în echivalent, imobilele care au fost înstrăinate în baza Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, cu respectarea condițiilor cerute de lege. [...]*”

(5) *Nu se restituie în natură terenurile aferente imobilelor care au fost înstrăinate în temeiul dispozițiilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare.*”;

— Art.18 lit. c): „*Măsurile reparatorii se stabilesc numai în echivalent și în următoarele cazuri: [...]*”

c) *imobilul a fost înstrăinat cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare.*”;

— Art.20: „(1) *Persoanele care au primit despăgubiri în condițiile Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, pot solicita restituirea în natură numai în cazul în care imobilul nu a fost vândut până la data intrării în vigoare a prezentei legi și numai după returnarea sumei reprezentând despăgubirea primită actualizată cu indicele de inflație.*”

(2) *În cazul în care imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, persoana îndreptățită are dreptul numai la măsuri reparatorii prin echivalent pentru valoarea de piață corespunzătoare a întregului imobil, teren și construcții, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare. Dacă persoanele îndreptățite au primit despăgubiri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, ele au dreptul la diferența dintre valoarea încasată, actualizată cu indicele inflației, și valoarea corespunzătoare de piață a imobilului.*”;

— Art. 45 alin. (2) și (2¹): „(2) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca*

obiect imobile preluate fără titlu valabil, considerate astfel anterior intrării în vigoare a Legii nr. 213/1998, cu modificările și completările ulterioare, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.”

(2¹) *Contractele de vânzare-cumpărare încheiate în temeiul Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, sunt acte autentice și constituie titlu de proprietate opozabil de la data încheierii acestora.*”;

— Art. 46 alin. (4): „*Persoana îndreptățită are obligația de a urma calea prevăzută de prezenta lege, după intrarea acesteia în vigoare. Prevederile prezentei legi se aplică cu prioritate.*”;

— Art. 48 alin. (2): „*Indiferent dacă imobilul a fost preluat cu titlu valabil sau fără titlu, obligația despăgubirii prevăzută la alin. (1) revine persoanei îndreptățite.*”;

— Art. 48 alin. (3): *abrogat.*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 44 și art. 53, precum și dispozițiilor art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au făcut obiectul controlului prealabil de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 56 din 14 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 27 ianuarie 2009, Curtea a respins obiecțiile de neconstituționalitate întemeiate pe aceleași argumente ca în cauza de față.

Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate prin care se susține că modificările aduse Legii nr. 10/2001 contravin dispozițiilor constituționale referitoare la principiul neretroactivității, întrucât schimbă, pentru trecut, condițiile de existență a sancțiunii nulității, în scopul validării actelor de înstrăinare a imobilelor, preluate fără titlu, în temeiul Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și, implicit, al restrângerii sferei actelor juridice de înstrăinare considerate nule, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, arătând că „instituiția nulității este o sancțiune civilă ce se aplică în cazul în care la momentul încheierii actului juridic sunt eludate dispozițiile legale sau sunt încălcate condițiile de validitate a actului juridic. Deoarece nulitatea unui act juridic are ca efect repunerea părților în situația anterioară, nu se poate susține că norma juridică ce instituie sancțiunea nulității contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție”.

Curtea a reținut, de asemenea, ca fiind neîntemeiată și critica de neconstituționalitate ce privește atingerea adusă stabilității raporturilor juridice, deoarece dispoziția legală privind instituirea sancțiunii nulității vizează doar actele juridice încheiate cu încălcarea dispozițiilor legii.

Cu privire la critica referitoare la dispozițiile art. 45 alin. (2¹) din lege, Curtea a constatat că textul criticat nu conține norme retroactive, ci precizează că la data încheierii contractelor de vânzare-cumpărare acestea au forța juridică de titluri de proprietate și sunt opozabile *erga omnes*. Acest text a fost introdus în lege tocmai pentru claritatea reglementării, cerință impusă de normele de tehnică legislativă.

În ceea ce privește criticile ce vizează prevederile art. 46 alin. (4) din lege, potrivit cărora persoana îndreptățită are obligația de a urma calea prevăzută de prezenta lege, după intrarea acesteia în vigoare, prevederile ei aplicându-se cu prioritate, împrejurare ce este de natură a împiedica persoana îndreptățită să acționeze pentru revendicarea bunului pe calea dreptului comun, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.351 din 10 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 24 decembrie 2008, reținând că „legea nu obstrucționează accesul la justiție al celor îndreptățiți

la măsuri reparatorii, ci prevede doar calea administrativă, calea legală pentru acordarea de reparații în natură sau prin echivalent. Art. 26 alin. (3) al Legii nr. 10/2001 prevede că decizia sau dispoziția de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la instanța de judecată, iar art. 19 din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, prevede că deciziile adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor pot fi atacate cu contestație în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. De altfel, Curtea

observă că atât Legea nr. 10/2001, cât și Legea modificatoare nr. 1/2009 sunt legi reparatorii speciale. În acest sens este și Decizia nr. XXXIII din 9 iunie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care s-a statuat că, «în cazul concursului dintre legea specială și legea generală, se aplică legea specială, conform principiului *specialia generalibus derogant*, chiar dacă aceasta nu este prevăzută în legea specială.» Așadar, nici această critică de neconstituționalitate nu poate fi reținută ca fiind întemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2), art. 7 alin. (11) și (5), art. 18 lit. c), art. 20 alin. (1) și (2), art. 45 alin. (2) și (2¹), art. 46 alin. (4) și art. 48 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 1/2009, excepție ridicată de Silvia Maria Sulica, Eugen-Dan Sulica și Castris Maria-Cristina Sulica în Dosarul nr. 44.118/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Rodica Fotiade în Dosarul nr. 8.118/211/2008 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și de Szentmiklosy Gabor Andras în Dosarul nr. 9.288/211/2008 al Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 294

din 18 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 5.755/197/2009 al Judecătoria Brașov.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de

Prin Încheierea din 21 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.755/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului**

nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect somația de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o situație privilegiată pentru creditor, cererea sa fiind soluționată doar pe baza înscrisurilor depuse la dosar, dându-i posibilitatea să se folosească cu recredință de beneficiul dispozițiilor legale. Pe de altă parte, se creează un dezechilibru patrimonial între debitor și creditor, în condițiile în care creditorul nu își îndeplinește propria obligație către debitor.

Judecătoria Brașov și-a exprimat opinia în sensul netemeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au, în prezent, următorul cuprins: *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatată printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 5.755/197/2009 al Judecătoria Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate și ale art. 57 privind exercitarea cu bună credință a drepturilor și libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, atât în ansamblul ei, cât și prin examinarea separată a dispozițiilor sale, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 1.388 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, Curtea a reținut, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază la înscrisuri, completate cu explicațiile și lămuririle date de părți. Întrucât ordonanța cu somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Totodată, Curtea a statuat că este justificată limitarea formulării apărărilor pe fondul cauzei în cadrul contestației la executare, dacă anterior s-a formulat cerere în anulare la a cărei judecată se puteau valorifica apărărilor de fond.

Ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, în măsura în care a rămas irevocabilă, are autoritatea lucrului judecat în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. Art. 11¹ din ordonanță exclude autoritatea lucrului judecat *„cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți”*, tocmai în scopul de a da posibilitatea părților ca ulterior să își valorifice, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 313

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 7, art. 8 lit. a), art. 10 alin. (1), art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 7, art. 8 lit. a), art. 11 alin. (1) și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Călin Tudorel Baci în Dosarul nr. 35.950/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 5.720D/2009.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, apărătorul său ales, domnul avocat Eugen Man, membru al Baroului București. De asemenea, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității răspunde domnișoara Mihaela Jugaru, consilier juridic. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.721D/2009 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 10 alin. (1), art. 11 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, ridicată de Nicolae Ioniță în Dosarul nr. 31.474/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de același apărător ales, domnul avocat Eugen Man. Partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității este reprezentată și în acest dosar de domnișoara consilier juridic Mihaela Jugaru. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentanții părților și procurorul sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 5.721D/2009 la Dosarul nr. 5.720D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorilor excepției de neconstituționalitate. Acesta solicită admiterea excepției, precizând că una dintre consecințele Deciziei nr. 51/2008, prin care Curtea

Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității ca poliție politică, o reprezintă încetarea mandatului persoanelor care s-au aflat la conducerea colegială a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Parlamentul ar fi trebuit să numească alte persoane ca membri ai acestei instituții. În continuare, reiterează criticile formulate în motivările scrise ale excepției de neconstituționalitate.

Domnul Nicolae Ioniță, autor al excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 5.721D/2009, achiesează la concluziile prezentate de apărătorul său.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Consideră că autorii excepției pornesc, în motivarea acesteia, de la o premisă greșită, și anume cea potrivit căreia ordonanța de urgență criticată ar urmări tragerea la răspundere juridică a celor ce intră sub incidența sa. În realitate, unicul scop al acestui act normativ este acela de a face cunoscută activitatea foștilor lucrători sau colaboratori ai Securității.

Reprezentantul Ministerului Public precizează că instanța de contencios constituțional nu a fost sesizată cu textele de lege referitoare la numirea membrilor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și la compunerea sa, astfel că nu se poate pronunța asupra acestui aspect. În ceea ce privește dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 cu privire la constituționalitatea cărora a fost sesizată Curtea Constituțională menționează că există deja o jurisprudență bogată în sensul conformității acestora cu textele și prevederile Legii fundamentale invocate și în prezentele cauze conexe. Amintește deciziile Curții Constituționale nr. 980/2009 și nr. 1.194/2009 și pune concluzii de respingere ca neîntemeiate a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 mai 2009 și 11 februarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 35.950/3/2008 și nr. 31.474/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 7, art. 8 lit. a), art. 11 alin. (1) și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, respectiv cu cele ale art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 10 alin. (1), art. 11 și art. 35 din aceeași ordonanță de urgență.** Excepțiile au fost ridicate de Călin Tudorel Baci și Nicolae Ioniță în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în constatare.

În **motivările excepțiilor de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale, întrucât Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității reprezintă o instanță extraordinară, care poate da verdicte de nevinovăție, poate administra probe și poate califica anumite fapte ca infracțiuni. Se arată că se tinde la defăimarea unei întregi categorii socioprofesionale, cea a ofițerilor de informații, care sunt persoane care au acționat în îndeplinirea sarcinilor de apărare a siguranței naționale și și-au desfășurat activitatea în numele unei instituții a statului de la acea vreme, în limita actelor normative care le stabileau sarcinile și mijloacele pentru realizarea lor. Se precizează că se încalcă dreptul la un proces echitabil, prin răsturnarea prezumției de nevinovăție și încălcarea principiului egalității armelor în cadrul acțiunii în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Autoritățile menționate nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, susținerile părților, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 lit. a), art. 7, art. 8 lit. a), art. 10 alin. (1), art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008. Prevederile art. 2 lit. a) cuprind definiția noțiunii de lucrător al Securității; art. 7 se referă la nota de constatare întocmită cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia pentru persoana care a făcut obiectul verificării; art. 8 lit. a) consacră atribuția Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a aproba, dacă apreciază că este cazul, nota de constatare și de a dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia; art. 10 alin. (1) se referă la comunicarea notelor de constatare și a adeverințelor emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității; art. 11 prevede instanța competentă să soluționeze acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia și consacră reguli procedurale în legătură cu aceasta; art. 24 enumeră atribuțiile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității; art. 35 prevede că dispozițiile art. 45 alin. (2) din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și

funcționarea Serviciului Român de Informații și cele ale art. 20 alin. (2) și ale art. 22 cu referire la anexa nr. 6 din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996 nu sunt aplicabile documentelor care fac obiectul activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Potrivit textelor de lege menționate în cuprinsul art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, documentele care fac parte din Fondul Arhivistic Național al României pot fi consultate, la cerere, de către cetățeni români și străini, după 30 de ani de la crearea lor, iar documentele, datele și informațiile Serviciului Român de Informații pot deveni publice numai după trecerea unei perioade de 40 de ani de la arhivare. Totodată, art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 stabilește că nicio altă prevedere legală privitoare la regimul documentelor nu poate fi interpretată astfel încât să împiedice aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (3) care consacră caracterul de stat de drept, democratic și social al României, art. 15 — „*Universalitatea*”, art. 16 — „*Egalitatea în drepturi*”, art. 21 — „*Accesul liber la justiție*”, art. 23 — „*Libertatea individuală*”, art. 24 — „*Dreptul la apărare*”, art. 30 — „*Libertatea de exprimare*”, art. 50 — „*Protecția persoanelor cu handicap*”, art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”, art. 54 — „*Fidelitatea față de țară*”, art. 55 — „*Apărarea țării*”, art. 57 — „*Exercitarea drepturilor și a libertăților*”, art. 124 — „*Înfăptuirea justiției*” și art. 126 — „*Instanțele judecătorești*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai analizat dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, constatând conformitatea acestora cu textele din Legea fundamentală invocate și în prezentele cauze conexe. În acest sens, pot fi menționate, exemplificativ, Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, Decizia nr. 815 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 11 iunie 2009, sau Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009.

În ceea ce privește critica potrivit căreia, ulterior pronunțării de către Curtea Constituțională a deciziei prin care a constatat neconstituționalitatea prevederilor Legii nr. 187/1999, Parlamentul ar fi trebuit să numească alte persoane ca membri ai Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Curtea observă că nu este legal investită să examineze o astfel de susținere, care reprezintă o critică referitoare la dispozițiile art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008. Instanța de contencios constituțional nu poate schimba cadrul procesual în ceea ce privește prevederile de lege ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate, astfel cum acesta a fost stabilit de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin încheierea de sesizare.

Autorul excepției a ridicat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008. Acestea dau expresie dreptului la informație, consacrat de art. 30 din Constituție și constituie o modalitate de asigurare a realizării scopului în care a fost edictat acest act normativ, și anume accesul la propriul dosar întocmit de Securitate și deconspirarea acesteia.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 7, art. 8 lit. a), art. 10 alin. (1), art. 11, art. 24 și art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Tudorel Baci în Dosarul nr. 35.950/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Nicolae Ioniță în Dosarul nr. 31.474/3/2008 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 319

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Constituțională a constatat conformitatea prevederilor de lege criticate cu textele din Legea fundamentală indicate și în motivarea prezentei excepții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 12.230/3/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Consiliul General al Municipiului București într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că sectoarele municipiului București nu sunt unități administrativ-teritoriale, astfel că nu au personalitate juridică de drept public și, implicit, nici bugete proprii, distincte de cele ale municipiului. De aceea, susține că reglementarea, prin textele de lege criticate, a competenței sectoarelor de a elabora și aproba astfel de bugete locale încalcă prevederile constituționale ale art. 3 alin. (3), ale art. 138 alin. (1) și (4), precum și principiul autonomiei locale financiare pe care se

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București în Dosarul nr. 12.230/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând considerentele Deciziei nr. 843/2009, prin care Curtea

întemeiază administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Autoritățile menționate nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8 și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, precum și ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 273/2006: „(2) *Dispozițiile prezentei legi se aplică în domeniul elaborării, aprobării, executării și raportării:*

a) bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, județelor și municipiului București;”;

— Art. 2 pct. 8 din Legea nr. 273/2006: „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: [...]*

8. buget local pe ansamblul județului, respectiv al municipiului București — totalitatea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și bugetului propriu al județului, respectiv ale sectoarelor și al municipiului București;”;

— Art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006: „(1) *Bugetele locale și celelalte bugete prevăzute la art. 1 alin. (2) se aprobă astfel:*

a) bugetele locale, bugetele împrumuturilor externe și interne și bugetele fondurilor externe nerambursabile, de către consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor, județelor și de Consiliul General al Municipiului București, după caz;”;

— Art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 215/2001:

„(2) *Consiliile locale ale sectoarelor municipiului București exercită, în principal, următoarele atribuții: [...]*

d) aprobă bugetul local, împrumuturile, virările de credite și modul de utilizare a rezervei bugetare; aprobă contul de încheiere a exercițiului bugetar; stabilesc impozite și taxe locale, precum și taxe speciale, în condițiile legii.”

În opinia autorului excepției, sunt încălcate prevederile din Legea fundamentală cuprinse la art. 3 alin. (3) referitor la organizarea administrativă a teritoriului, ale art. 120 alin. (1) care consacră principiile pe care se întemeiază administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale și ale art. 138 alin. (1) și (4) privind bugetul public național.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai verificat constituționalitatea prevederilor de lege ce formează obiect al excepției de față, pronunțându-se din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală. Prin Decizia nr. 843 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 22 iulie 2009, a constatat că nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în motivarea excepției, pentru argumentele acolo reținute.

Întrucât în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București în Dosarul nr. 12.230/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 369

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 1.834/40/2009 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, în dosarele nr. 1.159/118/2009 și nr. 1.157/118/2009 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă și în dosarele nr. 6.019/107/2008, nr. 4.975/107/2008, nr. 5.096/107/2008, nr. 6.025/107/2008, nr. 4.998/107/2008, nr. 4.980/107/2008, nr. 5.008/107/2008 și nr. 5.041/107/2008 ale Curții de Apel Alba-Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și de Societatea Comercială „Rafiserv Arpechim” — S.A. în Dosarul nr. 3.482/109/2008 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.326D/2009, nr. 8.331D/2009, nr. 8.332D/2009, nr. 8.404—8.411D/2009 și nr. 8.894D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.894D/2009, nr. 8.404—8.411D/2009, nr. 8.332D/2009 și nr. 8.331D/2009 la Dosarul nr. 8.326D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.834/40/2009, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind**

soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

Prin încheierile din 26 august 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.159/118/2009 și nr. 1.157/118/2009, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

Prin încheierile din 19 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 6.019/107/2008, nr. 4.975/107/2008, nr. 5.096/107/2008, nr. 6.025/107/2008, nr. 4.998/107/2008, nr. 4.980/107/2008, nr. 5.008/107/2008 și nr. 5.041/107/2008, **Curtea de Apel Alba-Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

Prin Încheierea din 15 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.482/109/2008, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rafiserv Arpechim” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 sunt de un formalism excesiv, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care este pus într-o situație de dezechilibru față de angajatul care are calitatea de reclamant. Autorii excepției invocă faptul că intervalul de timp dintre data primirii citației și data termenului de judecată este prea scurt pentru ca un angajator să își exercite dreptul la apărare și să se achite de sarcina probei care îi revine. De asemenea, faptul că prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor și nu obligă la luarea unei astfel de măsuri, ceea ce ar conduce la o economie de timp și cheltuieli, precum și la o judecată unitară, este de natură să aducă atingere dreptului la apărare. Astfel, dispozițiile legale atacate încalcă, în opinia autorilor excepției, și principiul efectivității juridice.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă constată că excepția de neconstituționalitate a textelor de lege menționate a fost respinsă anterior de Curtea Constituțională printr-o serie de decizii, cum ar fi Decizia nr. 82 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2008, Decizia nr. 100 din 10 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 iunie 2001, și Decizia nr. 461 din 1 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 5 iulie 2006.

Tribunalul Constanța — Secția civilă arată că, instituind o regulă derogatorie de la dreptul comun în ceea ce privește sarcina probei în litigiile de muncă, precum și sancțiunea aplicabilă în caz de neconformare, prevederile legale criticate pornesc de la calitatea celor două părți implicate în conflictul de muncă — salariat și angajator —, situația lor diferită fiind aceea care justifică și aplicarea unui tratament juridic diferențiat. De asemenea, textele de lege criticate menite să asigure soluționarea cu celeritate a conflictelor de muncă țin seama în primul rând de interesul salariatului, dar și de necesitatea apărării raporturilor de muncă și a dreptului la muncă.

Curtea de Apel Alba-Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Argeș — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, făcând referire la jurisprudența instanței de contencios constituțional în materie, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, și art. 164 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 286 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.*”

— Art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”

— Art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „*Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.*”

— Art. 74 din Legea nr. 168/1999: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.*

(3) *Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării.*”

— Art. 75 din Legea nr. 168/1999: „*În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.*”

— Art. 77 din Legea nr. 168/1999: „(1) *În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.*”

(2) *Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.*”

— Art. 164 din Codul de procedură civilă: „(1) *Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsese o strânsă legătură.*”

(2) *Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.*

(3) *Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.*

(4) *Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, prin raportare la art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție referitoare la raporturile dintre tratatele internaționale în materia drepturilor omului și dreptul intern.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, Curtea, pentru argumentele acolo expuse, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența în materie a Curții, soluția pronunțată prin decizia indicată, precum și considerentele ce au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în această cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 1.834/40/2009 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, în dosarele nr. 1.159/118/2009 și nr. 1.157/118/2009 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă și în dosarele nr. 6.019/107/2008, nr. 4.975/107/2008, nr. 5.096/107/2008, nr. 6.025/107/2008, nr. 4.998/107/2008, nr. 4.980/107/2008, nr. 5.008/107/2008 și nr. 5.041/107/2008 ale Curții de Apel Alba-Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și de Societatea Comercială „Rafiserv Arpechim” — S.A. în Dosarul nr. 3.482/109/2008 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 373

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Lipan și Adriana Lipan în Dosarul nr. 3.045/113/2008 al Tribunalului Brăila — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.045/113/2008, **Tribunalul Brăila — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Viorel Lipan și Adriana Lipan cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 82 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil, întrucât audierea persoanei vătămate în calitate de martor îl plasează pe acuzat într-o situație de dezavantaj evident atât față de persoana vătămată, cât și față de Ministerul Public, putând duce la condamnarea inculpatului doar pe baza declarației persoanei vătămate. Mai arată că, în timp ce, potrivit art. 75 din Codul de procedură penală, „*Declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente făcute în cursul procesului penal pot servi la aflarea adevărului, numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte sau*

împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză”, declarația de martor a persoanei vătămate, dată în condițiile art. 82 din Codul de procedură penală, este suficientă pentru condamnarea inculpatului.

Tribunalul Brăila — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât nu există, sub aspectul valorificării, nicio deosebire între declarația dată de persoana vătămată ca parte vătămată și declarația dată de aceeași persoană în calitate de martor.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 82 din Codul de procedură penală sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorii excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Persoana vătămată poate fi ascultată ca*

martor, dacă nu este constituită parte civilă sau nu participă în proces ca parte vătămată.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi reținută critica potrivit căreia declarația dată de persoana vătămată în calitate de martor ar avea o forță probantă mai mare decât declarația dată de aceeași persoană ca parte vătămată sau ca parte civilă. Într-adevăr, în lipsa unui text special cu privire la valorificarea declarațiilor martorilor, sunt aplicabile dispozițiile art. 63 alin. 2 din Codul de procedură penală care consacră principiul liberei aprecieri a probelor în procesul penal, potrivit căruia probele nu au valoare mai dinainte stabilită și pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte sau împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză. În acest sens, prin Decizia nr. 324 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 19 octombrie 2004, Curtea Constituțională a statuat că nici procurorul și nici instanța de judecată nu-și pot întemeia soluția numai pe anumite probe, selectiv alese, întrucât chiar art. 63 din Codul de procedură penală prevede că probele nu au valoare dinainte stabilită, ci trebuie să examineze și să aprecieze totalitatea probelor administrate, să le coroboreze și să le stabilească pe cele care sunt pertinente pentru soluționarea cauzei sub toate aspectele și pe care se poate întemeia o convingere corectă și o soluție justă. Prin urmare, art. 82 din Codul de procedură penală nu aduce nicio atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16, respectiv ale art. 20 raportate la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Lipan și Adriana Lipan în Dosarul nr. 3.045/113/2008 al Tribunalului Brăila — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 380

din 13 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ionuț Pătulean în Dosarul nr. 6.548/236/2008 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.548/236/2008, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată de Ionuț Pătulean cu ocazia soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă dispozițiile constituționale referitoare la viața intimă, familială și privată, precum și prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, prin atingerea adusă dreptului la imagine al persoanei, întrucât permit înregistrarea, prelucrarea și utilizarea unor date personale, și anume a imaginii unei persoane, fără acordul expres al acesteia. În plus, imaginile respective sunt făcute și publice, prin prezentarea lor ca dovezi în fața instanței de judecată, într-un proces public, la care are acces oricine, potrivit principiului publicității ședinței de judecată.

Tribunalul Giurgiu — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu aduc nicio atingere dispozițiilor art. 26 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, având următorul cuprins: „(2) *Constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal se poate încheia și în lipsa contravenientului, după stabilirea identității conducătorului de vehicul, menționându-se aceasta în procesul-verbal, fără a fi necesară confirmarea faptelor de către martori.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 26 referitoare la viața intimă, familială și privată, precum și a prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 1.029 din 9 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 7 august 2009, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, pentru motivele acolo arătate.

În plus, în prezenta cauză, autorul excepției invocă contradicția dintre textul de lege criticat și prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date. O asemenea critică nu poate fi însă reținută, întrucât examinarea

constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ionuț Pătulean în Dosarul nr. 6.548/236/2008 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 381

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 2 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Gheorghe Rusu (fost Corduneanu) și Dan-Marius Mancaș (fost Răscuțoi) în Dosarul nr. 4.870/245/2009 al Judecătoriai Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autorul excepției Dan-Marius Mancaș (fost Răscuțoi) a transmis Curții o cerere de amânare în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de acordare a unui nou termen.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării cauzei.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.870/245/2009, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 2 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Rusu (fost Corduneanu) și Dan-Marius Mancaș (fost Răscuțoi) cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii prevăzute de art. 321 alin. 2 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 321 alin. 2 din Codul penal încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât nu prevede niciun criteriu în vederea stabilirii caracterului „grav” al faptei de ultraj contra bunelor moravuri și tulburare a ordinii și liniștii publice săvârșite în varianta agravată, lăsând loc abuzurilor de tot felul.

Judecătoria Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 321 alin. 2 din Codul penal sunt constituționale, invocând, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 1.092/2007 și nr. 541/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Gheorghe Rusu (fost Corduneanu) și Dan-Marius Mancaș (fost Răscuțoi) în Dosarul nr. 4.870/245/2009 al Judecătoria Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

